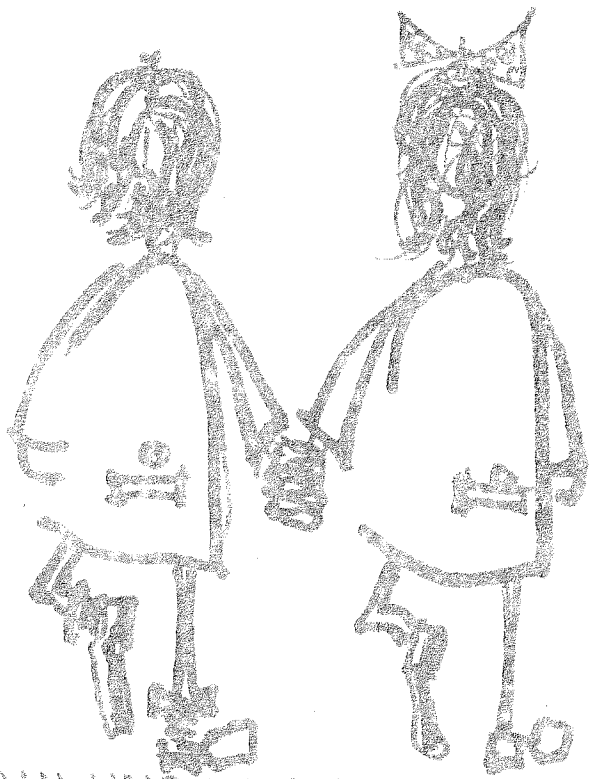
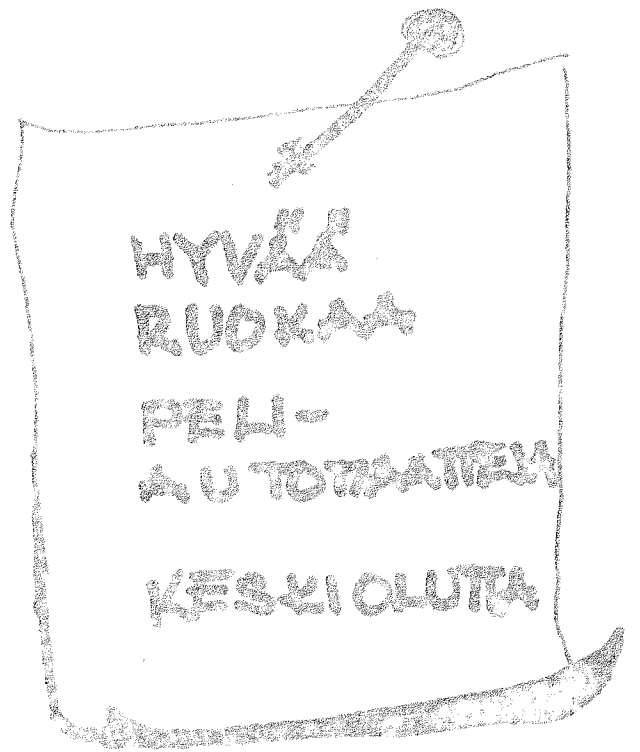

JOULU
1969
Os. N:3

TÄLLI

OULUNSAALON
PARTURI-KAMPANIO
OSUUSKASSAN TALO

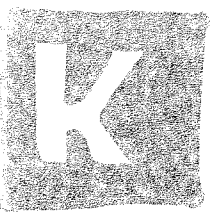

HYVÄÄ
RUOKAA
PEL-
AUTOMAATTIEN
KESKIOLUTA

viihtyisiä
iltoja...

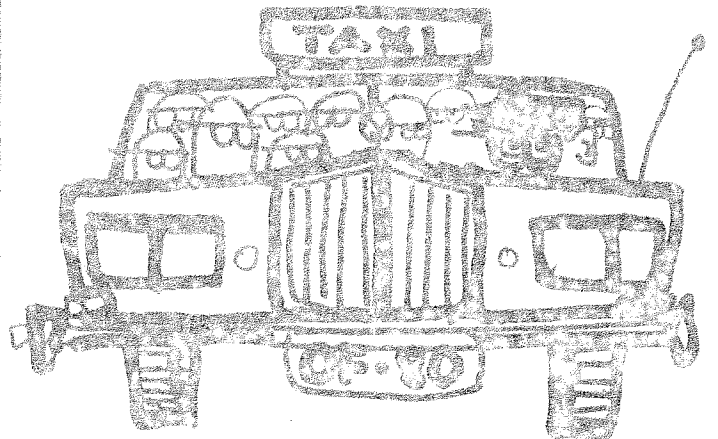
MERI-BANDI

HYVÄT
JOULUT

O. SULINTO

MIHET,
JOTKA HENEVÄT...

YMPÄRI
VUOROKAUDEN

ULA-TAXI

E. JUNKKONEN
Puh. 88513

OULUNSAALO

M e t u l e m m e t a a s .

Toista vuotta olemme levänneet rauhassa. Tästä päätellen pitäisi lehden olla suuri ja monipuolinen. Mutta onko näin? Toimituksen mielestä se voisi olla parempikin. Ilmoituksemme lehden ilmestymisestä ja kirjoitusten vastaanottamisesta ei tuottanut tulosta.

Sovimmeko nyt niin, että kaikki ne, joilla on asiaa ja haluavat sen koko pitäjän tietoon, kääntyvät heti (tai viidestoista päivä) jonkun toimituskunnan jäsenen puoleen, jotta selvittää aika, milloin seuraava TÄLLI ilmestyy. Sillä ei toimitukseen tiedä, milloin lehti ilmestyy, ennenkuin näkee onko kylliksi asiaa. Seuraavan lehden ilmestyminen riippuu siis hyvin suuressa määrin teistä, hyvät lukijat. Toivomuksemme kirjoittajille: sanokaa se, minkä sanotte, suppeasti, sillä käsinpainajamme ei pidä pitkistä kirjoituksista eivätkä kai lukijatkaan. Sulkeudumme suosioonne.

HYVÄN JOULUN TOIVOTUKSIN

Toimituskunta

Päivikki Leppämäki
Markku Isola
Paavo Manninen

Kaarina Manninen
Anja Tähtinen
Jorma Leppämäki

PUNTARISSA JÄLLEEN KUNNALLISMIES = NYT JOHAN ANNALA

Haastattelu Paavo Manninen

Kunnallisvaalien tuloksena Oulunsalon kunnan asukkaiden edustajisto muodostui vuoden 1969 alusta seuraavaksi: Suomen maaseudun puolueen vaaliliitto sai 3 (1964 -), sosiaalidemokraatit 1 (1), Keskustapuolue 6 (7), puolueisiin sitoutumattomat 2 (1), kansandemokraatit 5 (6). Merkittävän lisän uuteen kunnanvaltuustoon toi SMF:n edustus, jonka saavutus kolmen valtuustopaikan muodossa oli tärkeä tapahtuma Oulunsalon kunnalliselämässä. Puolueisiin sitoutumattomat saivat myös yhden lisäpaikan. Yleispiirteinä voitaneen pitää, että Oulunsalon kunnallisissa vaaleissa ovat tärkeämpiä henkilöihin ja asuinpaikkaan kohdistuvat ratkaisut kuin puhtaat poliittiset perusteet.

Uusi kunnallisvaltuusto tuuletti myös muita kunnallisia toiveita. Valtuuston ja kunnanhallituksen puheenjohtajat vaihtuivat, lautakunnat uudistuivat.

Kunnanhallituksen puheenjohtaja, Johan Annala, eräs tärkeimpiä asioita on nykyisten kuntien yhdistäminen. Mikä on Oulunsalon kunnan asema kuntaliitospöuhissa?

- Kunta on ilmaissut halunsa pysyä itsenäisenä kuntayksikkönä. Vastustamme pakkoliitoksia, kaikkiin suuntiin. Yhteistyössä lähialueen kuntien kanssa on käytännöllisintä hoitaa kunnalle tulevat velvoitteet. Mikäli kuntia yhdistetään Oulunsalo asettaa etusijalle liittymisen Oulun kaupunkiin. Sen kanssa virinnyttä yhteistyötä mm. koulujen osalta voidaan helposti laajentaa ja monipuolistaa. Suur-Oulu, joka on jo syntymässä tarvitsee Oulunsalon kaltaista aluetta. Alueen yleiskaavaakin laadittaessa on tällainen näkökohta otettu huomioon.

- Kempeleen kunnan toiminta on tähännyt itsenäisenä kuntayksikkönä toimimiseen. Yhteistaloudessakaan ei kunnilla olisi selviytymismahdollisuuksia niille asetetuista velvoitteista. Mahdollisuudet vaikuttaa kuntalaisia koskeviin päätöksiin ovat kyllä Kempeleen osalta suuremmat, mutta esim. ryhmäpäätöksiin vaikuttamisen avulla voivat Oulunsalon asiat edistyä myös suurella kaupunginvaltuustossa.

le 1970?

- Salonpään uuden koulurakennuksen siirtyminen suunnitelmista toteutusvaiheeseen. Mahdollinen keskusurheilukentän laajennus- ja korjaustyö, mikäli veikkausvoittovaroja saadaan.

- Kunnallisen asuntotuotanto-ohjelman käynnistäminen. Ensimmäinen vuokra-asuntoja sisältävä rivitalo valmistuu vuoden kuluessa. Ehkä päästään jo kerrostalovaiheeseenkin.

Näkymät tuntuvat valoisilta,

entä veroäyrin hinta?
- Pysynee ennallaan.

UUDET KIRKOLLISET VAALIT

Lenna Pellikka

Kirkolliskokous on viime syksynä hyväksynyt uuden lain kirkollisten luottamusniecevaalien toimittamisesta varten. Lakiesitys on parhaillaan eduskunnassa ja tulee ilmeisesti hyväksytyksi; vielä tänään vuoden kuluessa. Esityksen mukaan se astuisi voimaan ensi vuonna. Uusi laki sisältää sen periaatteellisen muutoksen, että myös kirkon vaaleissa tullaan noudattamaan suhteellista vaalitapaa. Nyt tapahtuva uudistus tulee merkittäväksi, että seurakunnan hallintoelinten kokoonpano tulee vastaamaan seurakunnan mielipidejakautunaa. Nyt on kuitenkin huomattava, että näistä vaaleista ei missään tapauksessa saa tulla poliittisia vaaleja ja että kirkkolain 286 §:n mukaan seurakunnan eri eliniin valittavien tulee olla "junalaapelkkäviä ja kristillisesti harrastuksesta tunnettuja."

Vaalit toimitetaan koko maassa kaikissa seurakunnissa samanaikaisesti. Vaalit alkaisivat esityksen mukaan marraskuun toisena sunnuntaina. Seurakunta jaettaisiin äänestysalueisiin; mutta ensimmäisenä äänestyspaikkana on aina kirkko. Vaalia varten valmistetaan yksi ääniluettelo, joka on pakollinen ja jota käytetään kaikissa äänestysalueissa. Seurakunnan jäsenellä on oikeus ja mahdollisuus äänestää missä äänestysalueessa haluaa. Kirkkovaltuuston ja kirkkoneuvoston vaalia varten on ehdokkaat nimettävä vaalivuonna syyskuun loppuun mennessä ja näiden nimeäminen on uskottu seurakuntalaisten perustamille valitsijayhdistyksille.

Ääniluettelosta mainitsisin vielä, että sen on oltava valmiina syyskuun 10. päivään mennessä ja siihen on otettava kaikki syyskuun alkuun mennessä äänioikeutetut seurakunnan jäsenet. Kukin äänestäjä saa äänestää vain yhtä ehdokasta kirkkovaltuustoon ja yhtä kirkkoneuvostoon.

Ehdotuksessa on otettu myös huomioon sopuvaalien mahdollisuus, jos määräaikaan mennessä jätetään vain yksi ehdokaslista kirkkoneuvoston tai kirkkovaltuuston jäsenten vaaliin. Tällaisessa tapauksessa tulevat listalta ilman äänestystä valituiksi ne ehdotetut, jotka ehdokaslistan numerojärjestyksessä ovat ensimmäisinä ja heidän varanmiehikseen ne, jotka ovat seuraavina.

Ehdokaslistassa yleensä, joka on erikseen jätettävä kirkkoneuvoston ja erikseen kirkkovaltuuston jäsenten vaalia varten, saa olla enintään niin monta ehdokasta, että luku vastaa puolitoista kertaa valittavien määrää.

Tarkemmat ohjeet näistä asioista annetaan tietenkin myöhemmin, mutta on jo nyt syytä olla asiaa pääpiirteittäin selvillä.

XXXXXXXXXXXX

"NIIN ON OLLUT JA NIIN ON AINA OLEVA" - VAI ONKO?

Sisko Isola.

On adventti-ilta. Tien täydeltä virtaa kansaa kirkkoon - onhan harvinainen tilaisuus: kuuluisa tenori ja urkuri antavat konsertin. Toisia vetää sinne musiikinnälkä, toisia ehkä halu viettää harras sunnuntai-ilta.

Kirkko täyttyy. Ne jotka saapuvat viimeksi, joutuvat etupenkkeihin. Musiikin kuuntelun kannalta se lie-nee paras paikka, mutta silmille se on lähes kiusallinen. Miksi? Siksi, että siinä joutuu liian läheltä katsomaan Oulunsalon kirkon epä-taiteellista alttaritaulua. Sitä on suorastaan kärsimys katsella. Tä-hän mielipiteeseen yhtyy varmaan suuri joukko seurakuntamme jäseniä puhumattakaan vieraspaikkakuntalaisista. Taulu on "käsimaalattu sei-nätaulu" - likaisine kylmänkeltaine väreineen. Miten vääristyneen ku-van antaakaan Kristuksesta tämä-oululaisen G.A. Dahlströmin maalaus "Vapahtajan ristiinnaulitseminen" (Se on lahjoitettu kirkolle 1855.). Eikä tilannetta parantanut viimeinen kirkon maalausremonttikaa-n. Seinä-alttaritaulu-yhdistelmä melkein paheni, kun maalaus sai vio-letin kehyksen, joka nyt reunustaa kuvan likaisenmustia savupilviä ja kovaa sinistä taivasta. - Kristuksen ruumiin kalpeaa anatomiaa en edes uskalla lähteä arvostelemaan karusta pääkallosta mustine silmäkuoppineen puhumattakaan.

Urkujen sävelet täyttävät kirkon. On sentään suuri asia, että on saatu uudet urut. Laulaja laulaa kau-niilla tenorillaan. Kumpa himmentäisivät valojoja - vain kynttilät ja kukat alttarilla loistaisivat. Mahtava fuuga soi kirkossa.

Sillä hetkellä syntyy kerettiläi-nen ajatus päässäni. Onko näin aina oltava? Täytyykö lastenlastemme-kin katsella tuota Kristus-hahmoa? Vai voisimmeko saada tilalle kau-niimman alttaritaulun. Jos vanhan hylkäämme, millainen olisi uuden ol-tava?

"Ave Maria" kaikuu ylevänä. Sielu-ni silmien eteen alkaa nousta kaunista tummaa violettia verhoa, jo-ka peittää koko alttarisyvennyksen - sitä vasten yksinkertainen, ja-lopuinen risti, johon valot sivusta heijastuvat. Mikä rauhallinen nä-ky. Risti riittää.

Hiljalleen poistumme kirkosta. nyt tiedän, mistä kirjoitan Tälliin, kuiskaan rouva päätoimittajalle.

XXXXXXXXXX

Ojala, Ahti. 40. Nuohooja. Vaimo. Neljä lasta. Syntynyt ja kasvanut Oulunsalossa. Osoite Varjakka. Työnanta ja Oulun kaupunki. Siinä lyhyesti esiteltävän henkilön arkipäivään ja juhlaan liittyvä. Mutta tämän miehen elämä ei ole pelkkää leipää ja arkipäivää, vaan mies kirjoittaa.

Kävin pikavierailulla Ahti Ojalan luona ja kohtasin Varjakassa vakavaniloisen miehen, komean vaimon ja neljä kaunista lasta - kuinkas muuten. Mutta puhukaamme enemmän tästä miehestä, jonka jokapäiväiseen elämään kuuluvat runot "runonvärkkäys", kuten hän itse asian ilmaisee. Ei Ahti Ojalan tarvitse runojaan tehdä, ne tulevat vain. Jos on iloa se muuttuu runoksi, jos on murhetta, syntyy värsyjä.

Kirjoittaminen alkoi jo poikaseena. Isä oli pojalle pahana siitä, että mokomaan aikaansa tuhlassi. Mutta poika pakeni tuntikausiksi runoineen metsiin ja taisipa kotiin palattua joskus selkäsaunakin odottaa. Ahti ei kuitenkaan uskonut vanhempaansa, vaan kulkee edelleenkin kynä terotettuna ja kuuntelee "kynän kutsua" :-On kuin huuttaisi mulle kynä taas piilostaan/ mä tahdon viedä sua luo ihmeiden maailman/Olet kynä mulle kallein ystävä päällä maan/Sun kanssa maailmassa ilot suruni mä jaan.

Nuoruuden runot ovat jääneet välille - jonnekin. Tallessa ovat runot 50-luvulta lähtien ja sadoiksi arvelee Ojala niiden määrän. Hän esittelee runojaan vaatimattomana - itselleen ja "värkkäykselleen" naurhdellen ja eleettömästi hän on todennut runoilijasta - kai itseäänkin ajatellen - runoilija on vain kynä, paperia ja ihminen. Siinäkö kaikki? Joka tapauksessa Ahti Ojalalle runoilu on välttämättömyys. Monet ihmiset voivat "purkaa latinkinsa" keskustelemalla toisten samanhenkisten kanssa, mutta vaikka Ojala jo ammattinsakin vuoksi tapaa paljon ihmisiä, ei aina satu kohdalle henkilö, joka olisi kiinnostunut hänen runoilustaan, ajatuksistaan, huolistaan. Seuraus on, että Ojala tarttuu kynään ja "antaa lentää lausehen kulkevan tuulen lailla/ei sanat voine vahingoittaa/ne ovathan aseita vailla".

Vaikka emme yhtyisikään Ojalan mielipiteeseen sanojen aseettomuudesta, on mainittava, ettei Ojala ole käyttänyt sanojaan ketään vastaan. Aina on kysymys hänestä itsestään, hänen omasta kokemuksestaan, elämäkseen. Runo on syntynyt hänen itsensä - elämyksen vuoksi. Hirtehin hurttihuumori on hänen omaansa ja tästä on oivallisia todisteita hänen runoissaan, esim. runo Savi, joka on syntynyt oulunsalolaisella työmaalla, Maksan rannalla, missä työ ei kai ole pahemmin tekijäänsä kiittänyt.

Ojalan runovihkoja lukiessa huomaa, että aihepiiri on laaja. Runoilijan valppaudella Ojala kokee maailmansa. Milloin maisema on ollut innoittaja, milloin lapsi on saanut hänet tarttumaan kynään, milloin nainen, milloin kalareissu, hämärä ilta, joulukuun tiistaipäivä. Milloin riemu tai murhe. Runoissa on myös useita Ojalan maailmankatsomusta valaisevia, kuten runo Tyhjätasku maailmalla.

Mutta tyhjätaskuna ei Ojala liene maailmaansa kulkenut. Sitä osoittavat hänen runonsa ja lukemattomat mietelmänsä, jotka täyttävät runovihkojen vajaiksi jääneet sivut. "Jos tämä henkinen rikkaus otettaisiin minulta pois, jäisi jäljelle kävelevä muumio", toteaa Ahti Ojala, runoilija.

AHTI OJALAN POYTALAATIKOSTA.

Savi

Punaista tai harmaata
kittiä - maaemon luomaa.
Sitä jätkät kaivaa, kiroaa.
Sen syrjäinenkin huomaa.

Teille sekä teiden varsille
syntyypi läjää monta.
Niiden läjien synnystä
 kertoa voisi
monta tarinaa uskomatonta.

Sitä ensin on etsitty, pyydetty
jopa melkein itkien rukoiltu
ja kuitenkin vanhoille paikoille
tänne Maksan rannalle tultu.

Täällä sitä on tuota jankkia
vaikka vetäisi maailman ääriin
ja nostaisi koko Pohjolaa
sen maaperää metrimäärin.

Mutta eipähän meillä voimaa lie
tätä kittiä kaikille nostaa.
Kyllä kuitenkin saamme nostetuks
minkä tarviipi kuntamme ostaa.

Ja tästähän meille maksetaan
jokapäiväisen tarpeemme rahti
sillä eihän tämäkään ilman tuu
sille jolla on mammonan mahti.

No, mitäpä näistä me "taiteilijat"
eihän kannata turhia surra.
Ja täällä kun ollaan ja kiroillaan
ei loppune myös mitä purra.

Vaikka toisinaan nauhankaitainen
on kitinkaivajan leipä
ja siinäkin vielä on keskellä
juomalasilla painettu reikä.

Silti me veikkoset hymyillään
ja polkaistaan lapio maahan,
sillä nautinto on se jo tämäkin
että raitista ilmaa me saadaan.

Hei kittiä maaemon tekemää
tämä porukka kuitenkin kaivaa
ja se nyt ainakin varmaa on
ei työttömyys jätkeä vaivaa.

Illalla yksin.

Istun ma yksin
laella vuoren
laulelen laulua rakkauden.
Alla on suvinen loistava huomen
lauluni raikuupi aikojen taa.

Yksin ma vietan kauneinta aikaa
saapuissa illan auterehen.
Illalla tunnen outoa taikaa,
näin olen kuitenkin onnellinen.

OSALLISTUMINEN ON ITSENSÄ ETSIMISTÄ

Tauno Vesala

Osallistumisen koko käsitteestä on nähdäkseni mahdotonta sanoa mitään tyhjentävää tai täsmällistä ainakaan näin lyhyesti. Nykyisen osallistumisen tavat ja tarkoitukset lienevät peräti tuhatmääräisiä, joten näkemykseni asian tiimoilta rajoittuu tässä tekstissä muutamainkin epäyhtenäisiin ajatusotteisiin.

Äänioikeutensa käyttäminen, äänestämisen kunnallisissa ja valtiollisissa vaaleissa on kansalaisvelvollisuudesta osallistumista yhteiskunnan kaikkeen toimintaan ja samalla osavastuullisuutensa tunnustamista. Olisi moniakkin perustelut ja syitä kieltää yhteiskunnan palvelukset niiltä äänioikeutetuilta jotka pelkää välinpitämättömyydestä jättävät tämän oikeutensa käyttämättä. Se on osallistumattomuutta törkeimmillään, joka tavallisesti jatkuu myös vaalien välisenä aikana. Toiminnallisten yksilöiden epäkiitollisena velvollisuutena on ravistella hereille mahdollisimman monta noista yhteiskuntaa hapattavista loisjäsenistä.

Aktiivinen osallistuminen puoluepoliittiseen toimintaan on varma merkki kyseisen ihmisen yhteiskunnallisesta valveutumisesta. (Itse en tosin ole ainakaan toistaiseksi löytänyt sitä oikeata puoluetta - hyviä kun on niin monta - mutta yritän arvostaa tuota ominaisuutta muissa ihmisissä.) Poliittinen toiminnallisuus johtaa monen osallistujan kohdalla myös yleisivistäviin harrastuksiin ja omakohtaiseen lisätiedon etsintään ihmisen kaikista tapahtumista. Miellyttävimpiä puolueihmisiä ovat ehdottomasti ne, jotka lukevat tarkemmin naapuripuolueiden lehdet kuin oman puolueensa sanomat.

Hengellinen, enimmäkseen kirkolliseksi osallistumiseksi katsottava toiminnallisuus on jopa määrävänä tekijänä lukuisten ihmisten elämässä. On monikasvoinen kirkkoinstituutio, joka karsaimmilla ilmeillään hylkii ja tuomitsee toisensuhteellisiä, erottelee toisen syntisen armoitetuksi ja toisen kadotetuksi. Osallistuminen ihmisen mystisen tason ongelmien pohdintaan on erinomaisen arvokas henkinen toimintamuoto kenelle hyvänsä normaali-ihmiselle, mutta silloin on nähtävä lähimmäinen jokaisessa ihmishahmossa ja jumalankuva kaikissa kanssaihmisissä. Uskonto ei saa rajoittaa, vaan sen tulee avartaa itsekunkin henkistä minää ja luoda pohjaa ihmissuhteiden paremmalle kehitykselle.

Alemmalle koulutustasolle jääneiden kansalaisryhmien tulisi vihdoinkin huomioida enemmän kirjjasivutystä saaneiden (= akateemisten, enimmäkseen) piirien kutsu kansalaiseen osanottoon. Lukemattomat julkiset tilaisuudet tarjoavat jokaiselle jotakin kuultavaa, nähtävää, koettavaa. Maailma avartuu nykyään kaikille, jotka uskaltavat ulos tynnyrikuorestaan kurkista telemaan kaikkea ja kaikkia. Henkinen liikkuvuus ei suinkaan ole harvojen etuoikeus, vaan yhä useampi voi tuon rikastumisen kokea joko omatoimisen tai ohjatun kehityksen tietä. Ennakkoiluujojen mörköpeikot ovat kutistumassa opillisesti eriluokkaisten ihmisten väliltä ja kavahtakoon jokainen niitä ruokkimasta menneiden aikojen mittasuhteisiin. Oikeasoppisen osallistujan on sumeilematta työnnyttävä seuraan kuin seuraan, - jos jossakin sitten tönitään pois päin niin se ei ilmeisestikään ollut sopivaa seuraa.

Entä se kamala sana, kulttuuri ?
Juuri se kuuluukin kaikille, koska kaikki ihmisen rakentama ja aikaansaama on kulttuuria mitä ehdottomimmin. Kirves ja kirja, maitopystö ja mutainen saapas; kulttuuria yhtäkaikki siinä kuin Sibeliuksen sinfoniatkin. Ei ole kulttuuria erikseen jätkälle ja johtajalle, piialle ja piispattarelle, vaan samassa lätissä me leikimme kaikki. Aikanaan, joskus, ovat käsitteet tietysti olleet kieroutuneita tuossakin suhteessa. Osallistuen oiomme niitä.

Osallistuminen vaatii kannanottoa, mielipiteen esittämistä. Monia mielipiteitä erilaisten ihmisten suusta. Yksilöllisyytemme ei edellytä meitä marakateiksi jaakko-lehmuksille, väinöleskisille, juusowaldeneille tai markkumannerkoskille. Ei missään nimessä, sillä se matkiminen ja hiljainen tyytyminen yleensäkin voi monessa tapauksessa olla, paitsi oman etumme vastaista, myös yleisen ja yhteisen edun vastaista maan ja maailman laajuisessa mittakaavassa.

Siitä vain taipaleelle ja osallistumisen taakka selkään. Matkalla huomiseen se kevenee kyllä jätäessämmä raskaan taantumusrihkamman sinne tänne viittareittimme varteen.

AHTI OJALAN PÖYTÄLAATIKOSTA.

Heleä helmikuu.

Maaliskuun aamu.

Heijastat kevättä
ennakkoon tuot kirkasta - elämään
 uutta.
Älä vielä - on talven valta.

Haugillas helmikuu
ei hiihtäjä yksin liene.
Loitolle liitäväi suksen tie -
mihin määrään se milloinkin vie.
Ilta kun saa
kultaa jo maan
usva ja auringonlasku
uupuvi hiihtäjä yksinäinen
on hiljainen viimeinen lasku.

Mietteissäni katson aamua maaliskuun
 liskuun
autere noussut on myötä loistavan auringon.

Ilolla silmäni täyttyy
saapuihan kevät taas
keskelle talven valtaa
uhmaten surmaaajaa,
unista talvea pitkää
nietosten kasvattajaa.

Aamulla aurinko nousi
antaen valolla taas
maaemon armahan saada
uudeksi unelmat, maas.

MIELIPITEITÄ

Jerma Leppämäki

Kansakoululaitoksessa tapahtuu muutoksia. Peruskoulu alkaa olla yleisen mielipiteen hyväksymä. Oulunsalon kondalla peruskoulu on jo todellisuutta tosin vain kokeilukouluna.

Voitaneeko pitää onnellisena ja onnistuneena ratkaisuna peruskoulun yläasteen saamista Ouluun.

Onko sitten ala-asteen kohdalla Oulunsalossa kaikki hyvin? Ensi vuonna kunnassa on kaksi ala-asteen koulua. Kirkonkylällä on kuusi luokkaa ja kuusi opettajaa. Keskipiirillä tulevan Salonpään koulupiirin koulussa tulee olemaan kolme opettajaa.

Entä tulevaisuus? Onko koulusuunnittelu hoidettu? Miten on laita erityisopetuksen, ammattikoulupaikojen ja oppikoulun.

Oppikoulu koulumuotona häviää tai jää erikoisasemaan eräänä poikkeusmuotona. Ammattikoulupaikkoja kunnalla on, mutta tarve lisääntyy.

Koulusuunnittelun kohteena on lähinnä ala-aste. Suunnittelun tuloksena ovat syntyneet yhdistetyt koulupiirit. Englannin kielen opettajan virka on perustettu. Miten on pystytty ennakoimaan tulevien vuosien tilanne? Kirkonkylän koululla koulutilat uusittiin viime tingassa. Tällä hetkellä on kerho huone jo luokkahuoneena ja erityisopetusta annetaan voimisteluluokan nurkassa. Oppilasmäärät osoittavat nousua. Lähitulevaisuudessa on vuoroluvun uhka. Valmistelut koulutilojen lisäämiseksi pitäisi siis olla käynnissä. Jos muuttoliike, johon kunta on maanostoilla varautunut, toteutuu, on odotettavissa oppilasmäärän kaksinkertaistuminen.

Salonpään ja Keskipiirin koulupiirien yhdistämistä valmisteltaessa laati kansakoululautakunta esityksen Keskipiirin koulun peruskorjaukseksi. Koulurakennukseen olisi tul- lut kolme luokkaa, sekä yhdistetty voimistelu- ja veistoluokka. Koko rakennus olisi perustettu uudelleen ja sisustettu Kirkonkylän koulun tapaan. Koulutiloja olisi saatu 412 m² ja asuntoja 118 m². Kustannusarvioksi saatiin 118 700 mk ja kunnan osuudeksi olisi jäänyt (70 %) n. 83 000 mk. Valtuusto hyväksyi ohjelman, joka toteutettuna olisi viety päätökseen tänä vuonna. Keskipiirillä olisi siis uuden veroi- nen koulurakennus.

Mitenkäs on käynyt? Valtuusto pyö- rsi päätöksensä ja hurmaantui uuden koulutalon suunnitteluun. Asiasta syntyi päätös, josta jätettiin eriyvä mielipide.

Mitkä olivat sitten perustelut? "Uusi on aina uusi. On kunnalle edullisempaa rakentaa uutta kuin korjata vanhaa." Laskelmat olivat ylimalkaisia. Valtuusto edellyt- ti että vanha koulurakennus säilytettäisiin asuntojen ja harrastus- tilojen vuoksi. Valtuustossa esitettiin muutosehdotus, jossa ehdo- tettiin yhdistettyä voimistelu- ja veistoluokkaa korotettavaksi pal- loilukäyttöön. Ei kannatusta. Tehtiin esitys suihkuhuoneesta. Ei tarvita.

Entä hinta? 363 000 mk. Kunnan osuus n. 181 500 mk. Vanhan rakennuksen välttämättömiin korjauk- siin ehkä tarvitaan 50 000 mk. Kustannukset ovat siis yhteensä n. 231 500 mk kunnan osalta. Tehdäänkö vertailu. Uusi koulu aiheut- taa kunnalle kustannuksia n. 148 500 mk enemmän kuin vanhan koulun uusiminen.

Onko siis lähes 15 vanhan miljoonan lisäkustannus mielekäs hinta 384 m² + 50 m² tarpeettomasta uudesta tilasta? Aiheuttaahan vanha rakennus lisäksi edelleen kustannuksia.

Tulevaisuus on veronmaksajan kannalta ankea. Kunta rakentaa Keskipiirille kalliisti tunneperäisten päätösten perusteella. Samanaikaisesti on ryhdyttävä rakentamaan Kirkonkylälle laajaa lisärakennusta. Velvoitteet kasautuvat. Mistä rahat?

AHTI OJALAN PÖYTÄLAATIKOSTA.

Turhaanko.

Turhaanko aurinko nousi
taivasta kirkastaen
esille pilvistä sousi
aavalle purjehtien.

Turhaanko maailma luotiin
murheiden vuoksiko vain
Miksikä joillekin tuotiin
tiellensä murheita ain.

Turhaanko eksynyt etsii
kadonnutta polkuaan.
Missähän johdatus lienee
ja mikä vie kulkuaan.

Tuskinpa turhaan nousi
aurinko paistamaan
taivaalle siksi se sousi
ois helpompi taivaltaa.

Turhaan ei myöskään viene
eksyneen polku tää
joskushan kaikilla sentään
on käsillä määrämpää.

KIRJASTON UUDET KASVOT.

Kirjastonhoitaja.

Kun viisi vuotta sitten tulin Oulunsalon kirjastonhoitajaksi en voinut uneksiakaan tästä kirjastosta, jossa nyt työskentele. Kirjasto oli silloin paikka, jonne ei poikennut mielellään. Siellä oli kylmä ja pimeäkin. Kädet kätteessä sai valita nopeasti kirjansa, mistään kunnan valitsemisesta ei voinut olla puhettakaan.

On tarvittu kirjastolautakunnan sitkeää työtä ja asianharrastusta. On tarvittu kunnan "isien" myötämielisyyttä ja asioihin järkevasti suhtautumista.

Nyt on Oulunsalossa uusi ja viihtyisä kirjasto. Kirjastossa on tilaa nuorille ja vanhemmille. Siellä voi istua vaikka koko kaksituntisen syventyneenä kirjaan tai lehtiin. On valoa, on lämpöä.

Ilahduttavan monet, varsinkin uudet Oulunsalolaiset, ovat löytäneet tiensä kirjastoon, käyttäen näin hyväkseen kunnan heille tarjoamaa etua käydä viihtyisässä, ajamukaisessa kirjastossa. Oulunsalon kirjastoon tulee n. kaksikymmentä viikkolehettä, joita siellä saa lukea ja joita myös lainataan kotiin tarvittaessa. Kirjastosta löytää kirjameilan uutuudet heti niiden ilmestyttyä. Opiskelijoille pyritään hankkimaan heidän tarvitsemaansa tietopuolista kirjallisuutta.

Tahtoisin tässä lausua kiitoksen sanat kirjastolautakunnan monivuotiselle puheenjohtajalle Paavo Männiselle, jonka sitkeää ponnistelua asioissa on tarvittu ja tarvitaan jatkuvasti. En unohda myöskään kirjastolautakuntaa, joka aina on ollut mukana asioita eteenpäin viemässä.

Ja lopuksi vielä kiitokset entiselle kunnanhallituksen puheenjohtajalle Antti Prokkolalle, joka on ollut "isänä" tämän kirjaston syntymisessä.

Toivotan kaikki tervetulleeksi kirjastoon.

Kirjallisuutta kokkoontuu, sano akka, ku allakan osti.

PIENET NUORISOSIURALAISET, KALLVAN NUORIT.

Anja Tähtinen.

Valistustalon suojat raikuvat lasten äänistä joka torstai-ilta. Tuula Helanen siellä ohjaa 50-päistä joukkoansa. Tannu-
taan ja leikitään, lauletaan ja lausutaan runoja. Tehdään monenlaista.

Tämän vuoden keväällä joukko oli kilpailemassa Paavolassa. Tuli palkintoja monenlaisia. Lapset saivat esiintyä ja tervetä toisia kalevan nuoria. Matka oli hauska ja antoisa.

Kesällä oltiin leirillä Koppanassa isolla joukolla. Siellä oli niin hauskaa, että ensi kesänä ei teida yksikään jäädä pois. Siellä he oppivat ulko-ilmaelämää ja saivat leiritotturusta. Myös leirikuri on hauska asia, se on vähän erillaisista kuin isän ja äidin kotikuri. Sei itsekin olla kurinpitäjänä. Sekös vasta oli mieluista.

Tällä hetkellä he harjoittelevat pikkujoulujuhlaohjelmaa. He järjestävät juhlan kaikille kylän lapsille ja lepsennielisille. He ovat aktiivisia, vilkkaita, iloisia lapsia. Heillä riittäisi harrastushalua ja oppimishalua kun vain olisi ohjaajia.

Taas vanha tuttu lause.

Mistä ohjaajia nuorille? Onko Oulunselossa vapaaehtoisia, lapsien kanssa viihtyviä nuoria tai aikuisia?

Missä olette te nuoret, jotka muutama vuosi sitten moititte meitä aikuisia, ettemme ole järjestäneet teille harrastusmahdollisuuksia?

Nyt teitä tarvitaan. Nyt voitte itse tehdä jotain näille kylämme pienimmille. Jos tunnette halua tarttua ohjaksiin, ottakaa yhteys allekirjoittaneeseen.

J ä r j e s t ö e s i t t e l y :

OULUNSALON METSÄSTYSYHDISTYS RY

Nimi- ja asiatiedot:

- Perustettu 29.7.1945
- Jäseneksi pääsee jokainen oulunsalolainen maanviljelijä luovuttamalla maansa yhdistyksen käyttöön (väh. 5 ha). Johtokunta voi hyväksyä anomuksesta muita jäseniä. 3 §.
- Tarkoituksena metsästäys ja riistanhoito.
- Jäsenistö: Maanviljelijät 91, johtokunnan hyväksymät paikkakuntalaiset 6, ulkokuntalaiset 10, kunniajäseniä 1 = 108.
- Metsästäysmaata 4638 ha, metsästäjiä 130 . . n. 36 ha/met-sästäjä (tarve 100 ha)
- Saalis v:lta -67: jäniksiä 98 kpl, teeriä 105, metsoja 8, riekkoja 83, sorsia 700, hirviä 1 = 995 riistaeläintä. Tuhoeläimiä: kanahaukkoja 5, kettuja - , kissoja ?
- Järjestöhenki: heikohko (jäsenistöä kokouksissa keskim.30)
- Metsästäysinto: kiitettävä ; Riistanhoitohalu: heikko.
- Ryhmittymät: Jänismiehet - lintumiehet; koiramiehet - ns. "hyyläampujat".
- Kiinnostavin kokousaihe: Mitä ja kuinka kauan saa ampua.
- Metsästäyskuri: Ammuttu taloa metsäkanana, aidantolppia ja männyntaimia riistan puutteessa. Korvauksina suoritettu syyllisiä löytymättä 400 mk.

Kysymyksiä toimitukselta:

1. Onko metsästäjä luonnonihailija, joka kulkee metsissä ja rannoilla tappoaikeissa?
Vast. - On. Tarkoitus olisi jalostaa metsästäjät sellaisiksi, etteivät he nauttisi tappamisesta, vaan tappamastaan riistasta.
2. Jos Oulunsalossa on nähty kolme hirveä, onko luonnonsuojelua tappaa niistä kaksi?
Vast. - Oulunsalossa on ammuttu kolme hirveä. Nähty on useampia. Nykyinen hirvikanta on järjestäytyneiden metsästysolojen seurauksena, ei luonnonsuojelijoiden aikaansaannos.
3. Mitä kielteisiä seurauksia olisi siitä, että sorsia tai jäniksiä ei metsästettäisi?
Vast. - Lauma ylipainoisia ja pahankurisia aviomiehiä Meri-baarissa kaljalla.
4. Onko reilua peliä käydä jäniksen kimppuun sitä kolme kertaa suuremman koiran ja tuhat kertaa voimakkaamman aseensa ja kymmenentuhatta kertaa älykkäämmän ihmisen voimalla?
Vast. - On, sillä useimmissa tilanteissa jäniksen oveluus on suurempi kuin 3 x koira + 1 000 x haulikko + 10 000 x metsästäjä.

Hirvijahhti

Suureksi mielipahakseen moni innokas jahtimies on tänä syksynä jäänyt niinsanotusti lehdellä soittelemaan. Tämä jäänti teas johtui hallitusherrojen siitä ja siitä asetuksesta ja sen pykälistä sun momenteista kun se päätti rajoittaa hirvenkaatolupia roimasti. Roimasti siksi, että hirvikanta maassamme säilyisi, eikä kuolisi sukupuuttoon vain sentähden että pyssymiehet eivät saa puretuksi agressioitaan savikiekkoihin, vaan heidän täytyy saada ampua myös elävään kohteeseen. Täytyy kuitenkin, rehellisyyden nimessä sanoa, että metsästys on harrastuksista, sen kuolemantuottamuksellisuudesta huolimatta, jaloimpia, mutta siitä huolimatta on laaja joukko ihmisiä, jotka ovat peittelemättömän tyytyväisiä siitä että hirvenkaatolupien rajoitus säästää monen uljaan luontokappaleen hengen. Näiden molempien osapuolten lohdutukseksi taritsen muutaman ajan patinoiman, mutta ah niin hauskan hirvijutun.

- Johtaja Pönäkkä oli hirvijahdissa pohjoisessa. Mukana oli eräs paikkakuntalainen renkipoika oppaana Metsässä hämärsi. Hirvi oli kierroksessa ja jännitys oli huipussaan. Aistit valppaina nämä uljaat jahtimiehet liikkuvat metsikössä, sormi liipaisimella, valmiina ampumaan salamana heti tilaisuuden tullen.

Viimeinkin johtaja Pönäkkä onnistui, metsikössä rashti ja silmänräpäyksessä johtaja Pönäkkä laukaisi aseensa. Pensaikko huojui kun osuman saanut otus kaatui, jolloin johtaja sanoi rengille:

- Menepäs katsomaan mikä se oli.

Renki teki työtä käskettyä. Viipyi jonkin aikaa asialla, palasi takaisin ja sanoi:

- Kemppaisia se kehui olevansa.

Olin johtajani kanssa hirvijahdissa. Tilanne metsässä oli vähintään yhtä kihelmöivän jännittävä kuin tuossa edellisessä jutussa, ja jälleen kävi niin että metsässä rashti, johtajani ampui heti, ja rytinästä päätellen hän osui ja otus kaatui. Hyppäsin innoissani tasajalkaa ja sanoin innostuneena:

- Me taisimme ampua hirven!

Silloin johtajani muljautti ylimielisen katseen minuun sanoen:

- Ketkä me?

tarkoittaen että HÄN se oli joka ampui.

Lähdimme tarkemmin tutustumaan kaadettuun otukseen ja kun saavuimme paikalle suureksi hämmästykseksemme otus osottautuikin lehmäksi. Silloin johtajani suu loksautti auki ja hämmentyneenä hän kuopi kätösellään takaraivoaan mutisten samalla: - Jukolauta! Me olemme ampuneet lehmän. Jolloin minä loin häneen viattoman katseeni ja sanoin:

- Ketkä ME?

Kahdestakin jutusta voi puhua jo monikossa ja sanoa kuten minä tuolla edellä että muutaman.

Terveisin Ari Erho

LEHTI MATKAPÄIVÄKIRJASTA.

Paavo Manninen

Torstaiamuna joulukuun viidentenä 1968 aloitti kaksi VW-kleinbussia taipaleensa Dodomasta Tansaniassa kohti kaukaista Mwanzan kaupunkia jossakin luoteisosassa jännittävän kiintoisaa maata. Autoissa matkasivat suomalaisen valtuuskunnan 15 jäsentä tutustuakseen nuoren kansakunnan kehittymiseen ja sopeutumiseen alkukantaisuudesta nykyaikaan.

Kuljettajat Sonki ja Dominic luotasivat ajoneuvot Dodomasta ja matkanteko kuumassa ja kuivassa ylätasangon ilmanalassa alkoi. Maisemat ympärillä olivat karuja, kallioisia tai loivasti kumpuilevia. Silloin tällöin kuivuneiden piikkipensaiden reunustama ja valtaviin apinanleipäpuiden vartioima tie sivuutti kyliä arkisine, monenkirjavine puuhineen. Milloin kiertävä parturi oli pystyttänyt tuolinsa puiden varjoon, milloin neitokset palmikoivat hiuksiaan taidokkaiksi laitteiksi illan juhliä ja tanssimenoja varten, milloin perheenäidit survoivat huumareissa maissintähkiä ateriansa varten riiputtaen selässään nuorimmaisiansa samalla kun perheen isä vietti pohdiskeluhetkeä majansa oviaukon vieressä piippuaan poltellen.

Pölypilveen peittyivät tienoheen jalankulkijat, yksinäiset vaeltajat tai kokonaiset perheet. Harvat pyöräilijät herättivät jalankulkijoissa kunnioituksen ja - ylpeyden tunteen.

Nopeat välähdykset sieltä täältä loivat pinnallisen kuvan elämän sykkeestä paahuttavan kuumasta, karusta, kuivasta ja köyhän alueen ihmiselossa.

155 mailin matka Singidaan, alueen hallintokeskukseen, oli ohi kun iltapäiväaurion vielä lähes pystysuoraan paistaessa retkikunta pääsi jaloittelemaan vaatimatoman kaupungin keskustaan. Samalla nautittiin lounas: keitetty muna, voileipä, juomaksi fantaa, colaa tai erinomaista tusker-olutta. Mitäkö muuta muistan Singidasta? Matkalaisia ihmettelemään saapuneiden lasten ja nuorten kanssa kävimme tasaväkisen yksiloikkottelun, jossa Suomi/Eurooppa osoitti Afrikan maaperällä leijonankyntensä. Pienen matkan päässä olevan torin reunustalla oli muhamettilaisten pyhäkkö. Oli rukoushetki. Aukion reunamalla oli hartauden harjoitukseen kumartuneina 50-60 muslimia. Harrasta kiireettömyyttä, voimakasta tunnetta jostain epäolevaisesta.

Vihdoin autot saapuivat. Matka jatkui. Kuinka ollakaan vaihdoin kulkuneuvoa, jotta pitkän matkanteon aikana ehtisin tutustua matkakumppaneihini. Vajaan kymmenen mailin ajon jälkeen havahtuin ihmettelemään, kuinka ojan reuna kulki allani, auto keskiviiyalla. Nopeutta oli normaali 50 mailia (80 km/t) ja ojanreuna vain pysyi paikallaan. Muutaman sekunnin aikana kaikki tapahtui: auto yritti tulla takaisin tielle, ei onnistunut, se huojahteli puoleen ja toiseen, muutkin jo havahtuivat, joku kirkkaisi, sitten auto kallistui voimakkaasti tien puolelle, vasemmat pyörät olivat jo ilmassa, mutta töyssy oli onneksi loiva. Väistönvarainen kallistuminen vastakkaiseen suuntaan palautti auton pyörilleen, mutta nyt oli suunta tiestä pois päin. Onneksi ei ollut kalliota tai viisimetristä apinanleipäpuuta tiepuolella, vain pensaikkoa ja muutama kuoppa, johon auto rytisten painui ja pysähtyi. Kaikki OK? Kaikki kunnossa, vahingoittumattomina. Kuljettaja - aikansa säikähtyneenä kuljeskeltuaan

palasi avuksemme työntämään auton takaisin tielle. Syy: kuumuus ja rattiin nukahtaminen.

Haaveri ja tien yhä heikkenevä kunto pakoittivat meidät majoittumaan Nzegan kylään. Oli jo pimeä. Taivas oli sysimusti pilvien peitossa. Odotimme rajuilmaa, jota salammat ennakoivat, mutta kuumassa ilmastossa rajuilma syntyy toisin kuin meillä. Yöllä paistoi komea täysikuu, kun viimeiset pilvet purjehtivat taivaankannen poikki. Jossakin olisi tulossa pakkasyö, nyt ympärillä sirisi ja surisi, kiiltomadot ja tulikärpäset hehkuivat ja lämmin tuuli huojuutteli puita ja pensaita.

Oli Itsenäisyyspäivä, 6. XII 1968.

AHTI OJALAN PÖYTÄLAATIKOSTA.

Tyhjätasku maailmalla.

Tyhjätaskuna kuljen yksin
avaraa maailmaa

Loistolta silmäni suljen
en pysty rillaamaan.

Maailman köyhää puolta

vie aina minun tie

ei siellä rahahuolta

ei kestituskaa lie.

Sitä tietä on helppo käydä

vaikka taskusi tyhjä on.

Siellä loisto jo maallinen puuttuu,
on loistetta auringon.

Ei kauneus tuo sulle maksa

ei loisto luonnollinen.

Se on se kulkurin taksa

osa autuuden ilmainen.

Mikä siellä on ollessa yksin

tai keralla vertaisten.

Ei huoleta maallinen matka

vaikka missä ois määrämpää,

sillä tyhjätaskulla kyllä

ei mammona suremaan jää.

Siks laulaen kulkea koitan

tätä avaraa maailmaa.

Tovereilleni aina soitan

tyhjätaskujen sinfoniaa.

ASIAA JA ASIANVIERTÄ OULUNSALOSTA.

Kaikkeissa hiljaisuudessa, kaamoksen hämärässä on Oulunsalon kunnan-
vaakuna paljastettu. Se näyttää nostetun rajapyykille Kempele-
kilven viereen.

xxxxxxx

Oulunsalo on tullut maankuuluksi. Tuttavat Keski- ja Etelä-Suomes-
sakin kyselevät pitäjämme kunnalliselämästä ...

xxxxxxx

Adventtina oli Oulunsalon kirkossa musiikki-ilta. Sen olivat jär-
jestäneet seurakunta ja SPR:n Oulunsalon osasto. Urkurina toimi
Leena Hyvönen, Esko Jurvelin lauloi ja Lenna Pellikka puhui. Sano-
ma meni perille. Kirkko oli aivan täynnä.

xxxxxxx

Moni muuttaa majaa. Oulunsalon tontit menevät hyvin kaupaksi huoli-
matta häpeilevän pienestä mainoksesta lehdissä. Mihin jouduttai-
siinkaan jos repästäisiin Mainos.

xxxxxxx

Tuulia (Myllyoja) on esiintynyt TV 2:ssa, ohjelmassa nimeltään Viihde
kakkonen, syyskuun 5. Suora lähetys. Ihailisoittoja studioon. Kesäkuul-
la oli Tuulia suomalaisen nuorisövaltuuskunnan mukana Länsi-Saksassa
edellisenä kesänä Itä-Saksassa. Runsaasti ihailijoita.

xxxxxxx

Liikenne kasvussa Lentoasemalla. Aikataulun mukaisessa liikentees-
sä matkustajien määrä on lisääntynyt. Tänä vuonna paikallismatkus-
tajien määrä ylittää ensikerran 100 000.

xxxxxxx

Yleisilmailu on pop ja se näkyy myös tilastoissa. Kuluvan vuoden
operaatioiden määrä arvioidaan 26500 laskuksi ja nousuksi, mikä lu-
ku tietäisi 20 % lisäystä viimevuotisesta. - Menevän miehen har-
rastuksiin näköjään nykyisin kuuluu lentäminen (ilmassa). Jos haluaa
jännitystä elämäänsä ja huomiota itselleen, voi aloittaa laskuvarjo-
hyppelyn.

xxxxxxx

Lentoaseman päällikkönä on toiminut kesästä 1968 lähtien ev.ltn.evp.
Kalervo Tiitinen. 48. Vaimo. 3 lasta.

xxxxxxx

Oulunsalossa on toiminut kaksi vuotta urheilukoulu. Urheiluseura Vasama on toiminnan takana. Kerran viikossa harjoittelee kirkonkylän koululla n. 30 ja Keskipiirillä 30-40 nuorta. Päävalmentajana toimii Tapio Korkeakoski, joka on B-tason valmentaja ja miehelle on tarjottu valmennustehtäviä muuallakin. Valmentajina toimivat myös Pentti Kaakinen (nuor.) ollen C-tason valmentaja, sekä Reino Savuoja. Aloittelijat harjoittelevat kerran-pori viikossa orin päin annettujen ohjeiden mukaan, pitennälle ehtineet joka päivä.

XXXXXXXX

Tänä syksyä on Vasamalla ollut jo kaksi parin päivän hiihtoleiriä Kisakankaalla. Nuorisat mukana olleet ovat iältään 10 v. Hiihtotaitoa ovat opettaneet pakkosista lähtien piirivalmentaja Pentti Jaakola sekä Vasaman puheenjohtaja Mauno Hautala, jotka antavat leireistä tarkempia tietoja.

XXXXXXXX

Tiesittkö, että Esko Kaakinen Kyläpuolelta pääsi kesällä 1969 pronssille piirimestaruuskilpailuissa 800:lla ja 1500 metrillä, ajat 2.04 ja 4.14.9. ja että hänellä on A-luokan tulos 3000 metrillä 9.10.

XXXXXXXX

Miksi Oulunsalon linja-auto

- ei salli kahdeksaksi nousevien joutua ajoissa töihinsä Ouluun kuin vain koululaisten lomä-aikoina,
- syrjii lentokenttä- ja kyläpääkäisiä,
- kulkee liian harvoin keskipäivän ja -yön tunteina.

XXXXXXXX

Diplomi-insinööri Lauri Kaurasen johdolla on suoritettu liikennelaskenta Oulunsaloon johtavalla maantiellä Vihiluodon risteyksessä aikana 11.11.-13.11.1969. Laskenta on pistoke ko. tien liikenteestä. On kysynys moottoriajoneuvoista.

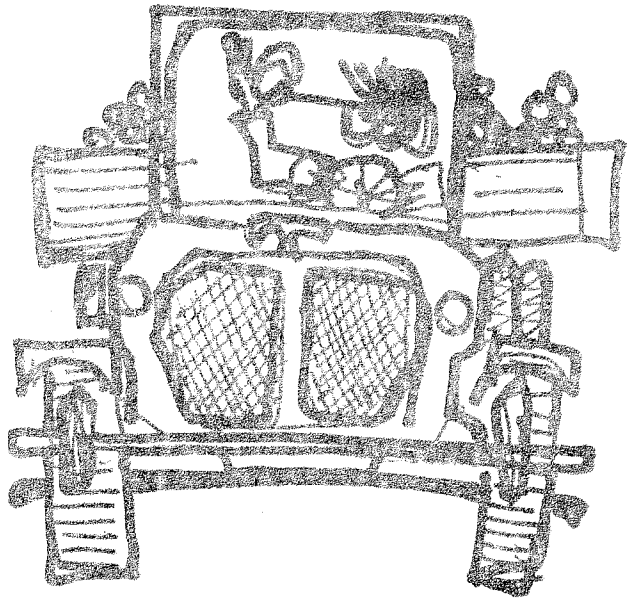
	11.11. ti	12.11. ke	13.11. to
Oulu-Oulunsalo	532	528	522
Oulunsalo-Oulu	544	531	514
Kempele-Oulunsalo	69	67	67
Kempele-Oulu	33	22	36
Oulu-Kempele	38	36	32
Oulunsalo-Kempele	54	68	64

XXXXXXXX

Kirkolle on ruvettu rakentamaan uutta rivitaloa, Kiinteistö Oy Jääskönpeltoa. Tällä erää valmistuu 11 huoneistoa. Kunta omistaa niistä suurimman osan. Huoneita vuokrattavana joskus.

XXXXXXXX

" SILLÄ SE, JOKA HIEKALLE
RAKENTAA... "

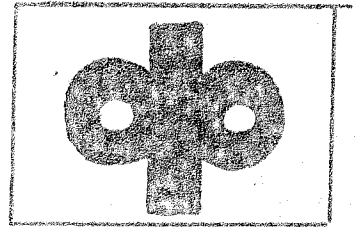
KARPION
SORA

Puh. 82541

OSUUSKASSA 1969

OSUUS PANKKI 1970

TOIVOTTAA HYVÄ
JOULUA JA
MENESTYKSELLISTÄ
UUTTA VUOTTA

HYVÄÄ

JOULUA

KIRKONKYLÄN

ARINA

SOK